

мѣта, нѣ на небето; ты не бы размышлявалъ дръго нещю освенъ дѣшата, Бога, и рамтѣ. Нѣ тѣй го считашь за малко нещю ты, който си при скончаніе-то на живота, по за малко онзи, който е при половината, най за малко онзи, който е при началото; сѣдкователно сичкыты сѣ наследили отъ праотциты древната онаѣ прелесть, да гледатъ смърть-та, и да сѣ не боатъ отъ смърть-та: „не смѣртію оумрете.“ Ъй живѣйте, живѣйте, радвайте сѣ, спокойствѣвайте, безъ, никакъвъ страхъ, неумирайте, като дръгыты человекы, зацо-то вый сте отъ дръго естество; вый сте създадени отъ дръга прѣсть; вый сте пріели единъ Хрисовѣлъ, подписанъ отъ Божіата десница, който ви дава дарѣтъ на безсмъртіето. Вый, (какъ-то дѣма Исаіа) сте направили сговоръ съ смърть-та, за да не дойде да вы земе никога. „Рекѣсте, сотвори хомъ завѣщаніѣ со ѣдомъ, ѣ со смѣртію сложѣніѣ. Не смѣртію оумрете.“(1) Глѣпци, тока, което дѣмате, е лѣжѣ; заблѣдени, това, което сѣ надѣете, е сѣтно; „вий, сте положили на лѣжѣ упованіето си.“ Вый сте человекы, вый умираете „вы же ѣкѣ человекы оумираете, ѣ ѣкѣ единъ ѣкѣзѣй пѣдаете.“(2) Вый сте направили въ свѣта толко шумъ, за да придобыете безсмъртно име, нѣ името ви угаснѣва като молніе, вый сте угрѣшили дѣшата си, за да сѣ обогатите, нѣ вый слизате голи въ земаѣта, а вашето богатство преминѣва въ чюжды рѣцѣ. Вый сте направили высокы палаты, а единъ мраченъ гробъ ще ви бѣде жилището. Вый сте обидѣли сиромасыты, за да распространите безмѣрно имотыты си, нѣ за васъ не остава освенъ четыри пѣдеи земаѣ, за да ви сѣ ископае гробѣтъ. Ами славата? ами власть-та? ами голѣмѣнѣе-то? ами мечтанѣе-то? ами наслажданѣе-то, и увеселенѣе-то на преминаліѣ животъ? Сичкыты една сѣнка преминала. Видѣли ли сте птыче да лѣти по въздуха? останѣ ли нѣкой знакъ отъ пѣтътъ мѣ? видѣли ли сте коравъ да плава въ морето? останѣ ли нѣкоѣ дирѣ отъ преминѣваніето мѣ? видѣли ли сте цвѣтъ да цѣвти на земаѣта? останѣ ли нѣкое отъ листата мѣ? видѣли ли сте нощемъ сѣнища? останѣ ли нещю при сѣмнѣваніе-то? такъкъ е и животѣтъ споредъ изреченіето на Богослова. „Сѣнь, който не стои, мечтаніе, кое-то сѣ не лови, лѣтѣніе на прѣходяща птыца, коравъ въ морето безъ дирѣ, цвѣтъ за време ювенъ, и за време окапалъ.“(3) Едно само нещю остава, името, име на рѣдко

[1] Исаіа гл. 28, ст. 15. [2] Ис. 81, ст. 7. [3] Слово надгробно. на Пріар.